

la contra | ENRIC RAMIONET

Quina creu!

Afirmen que aquestes terres tenen una llarga tradició cristiana, i és cert; tan cert com que també tenen una llarga tradició anticlerical

Per dedicar-se a fer analogies entre el mocador d'una alumna i la creu que presideix una aula, com s'ha fet en relació amb la sentència que obliga a retirar un crucifix d'una escola pública, més que un vel al cap cal portar-lo al ulls. O posar-hi molta barra. La suficient per ometre que la comparació s'hauria d'establir, en tot cas, amb la creu que penja del coll d'un company i per seguir alimentant aquesta malintencionada confusió entre la laïcitat de l'estat i la llibertat religiosa i de consciència individuals.

Afirmen que aquestes terres tenen una llarga tradició cristiana, i és cert; tan cert com que també tenen una llarga tradició anticlerical. O és que potser hi ha algun lloc al món on es renegui amb més naturalitat i amb més profusió de vocabulari? Aquí i a tota la península, l'hegemonia catòlica, la seva vinculació històrica amb el poder, el seu llegendari control social, ha tingut sempre el contrapunt terapèutic de l'anticlericalisme popular: des d'entremaliadures medievals com el sermó del bisbetó o el *Llibre de fra Bernat*, o aquell *Elogi dels diners* d'en Turmeda que canta Raimon i acaba amb allò de: «si molts n'hauràs podràs tornar/ Papa de Roma», o el cèlebre verset de Góngora: «¿para qué llamarlo cura / si es la misma enfermedad?», fins arribar a l'exuberant procacitat d'en Sagarra descrivint les magnituds dels genitals de fra Rupert, el de les dames predilecte, el que els tenia grossos i rodons com els pares felipons.

A aquestes terres les històries de frares luxuriosos o de capellans gormands i esclaus de la cobdícia constitueixen pràcticament un gènere literari. Un sediment popular de burles i irreverències sobre el qual és interessant reflexionar quan es despatxen amb quatre epítets definitius les nostres tràgiques i recurrents persecucions religioses. I si l'anticlericalisme és tradició, si constitueix una expressió popular arrelada, poden els partidaris reclamar-ne la presència a les aules? Què tal un comentari de text sobre els versos d'en

Una classe on no es veu cap crucifix. / EUDALD PICAS

Sagarra? O memoritzar-los a classe per poder ser recitats en família durant les festes nadalenques: «els tinc nets i sense tites / com els *padres* jesuïtes / els tinc frescos i bonics / com els pares dominics / no els tinc tous ni tampoc nanos / com els tenen els *hermanos*». Un escàndol, en efecte.

I ja em disculparan però no m'he pogut estar de suggerir-ho per constatar que, ves per on, hi ha qui no pot invocar la força de la seva riquíssima tradició, i que per tant hi deu haver tradicions victorioses i d'altres de derrotades. Tot i que ara, aquests dos mons pro i anticlericals que havien glaçat els cors de la gent d'aquest indret, s'han vist superats per l'abundant arribada de cors afectats per altres gelors. Avui, a les nostres aules hi ha un mosaic de creences i la laïcitat deu ser la primera

condició per subordinar els respectius fervors religiosos a les regles de la convivència i dels drets fonamentals.

I en aquestes circumstàncies és natural que una determinada confessió religiosa imposi els símbols, ritus i dogmes a tota la societat? Són aquestes afirmacions pròpies d'un anticlericalisme primari i maniqueu? I per cert, no hi ha sectors admirables del catolicisme que són partidaris de la laïcitat de l'estat i adversaris d'aquesta església que pretén conservar els privilegis guanyats en mal moment històric i que segueix subministrant material i tropes a la dreta més reconsagrada? I no és veritat que un any més, als antípodes, inspirant-se en un cristianisme que commou, s'acaba de publicar l'Agenda Llatinoamericana?

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Les dents

S'han començat a saber els detalls de l'atac terrorista a Bombai, gràcies en part a la confessió d'un dels terroristes implicats. Resulta que van sortir en un vaixell des del Pakistan, allà on s'havien entrenat amb extrema duresa al llarg de dotze mesos. Extrema duresa vol dir exercicis físics violents i continuats, maniobres marítimes i terrestres, ensinistrament per a l'acció bèl·lica, coneixement de diverses classes d'armes, inspecció del territori i absolut règim castrense. Tornem al vaixell, però. Carregats de fusells i explosius, ataquen un altre vaixell i, després de carregar-se els tripulants, amenacen el patró i fan que s'encamini cap a l'objectiu, de tal manera que puguin entrar, sense despertar sospites, a Bombai. Un cop a port, també se'l carreguen. Després, arriba l'orgia de sang i de foc.

No els volia parlar d'això, però. O, més ben dit, els volia parlar d'un aspecte lateral d'aquesta operació pràcticament suïcida, descomunal, preparada amb rigor criminal i amb un desmesurat afany de provocar la mort. Aquests terroristes, que sembla que eren quinze, es van apoderar del vaixell que hem dit i, al llarg d'unes hores, hi van fer vida. Duïen mantes i menjar. I raspalls de dents. ¡Duïen raspalls de dents! Com si anessin a la convenció d'una agència d'assegurances o a un congrés de metges, o com si visquessin un idil·li apassionat amb possibilitats de llevar-se l'endemà de la nit de luxúria al costat de la noia i esmorzar plegats. En aquests casos, trobo relativament normal que hom viatgi amb un raspall de dents. Convé anar preparat. Però, ¿per anar a fer el que saben que havien de fer, calia un raspall? ¿Els assassins es desperten el matí de la ignomínia i decideixen matar amb les dents netes? Tots vostès poden pensar que una reflexió com aquesta és innecessària, supèrflua, inútil. Hi estem d'acord. Però, ¿no ho troben inquietant? ¿O és que potser no ens parla d'uns humans com nosaltres, preocupats també per les genives, com nosaltres, just abans de posar en pràctica les lliçons de l'horror que han après amb tant d'esforç?

AUTO REMOLCS GIRONA IVECO

T'HO POSEM FÀCIL!!!!!!

Aconseguir la teva Daily seminova des de

9€ /Dia

Avinguda de França 197-205, 17840 Sarrià de Ter, tel. 972 17 15 76, fax 972 17 14 02 www.autoremolcs-girona.com, a/e: vo.arga@rediveco.com

Oferta basada en un leasing operatiu a tres anys Euribor + 1,25%, valor del vehicle 13.500 euros, entrada mínima 10%, quota n. 37 o valor residual 4.000 euros, comissió obertura 1,25%. Aquesta preu no inclouen IVA (16%). Oferta vàlida fins a final d'estock.

novetat **Stein**

NVA

113060-948907V

papereria copisteria

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 932 / GIRONA

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

MILLOR AÏLLAMENT I DURABILITAT MENOR MANTENIMENT

orMETAL

C/ Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA

972 47 61 27
www.ormetal.es

122454-81724B

U-REGAL

AMB MOTIU DEL NOSTRE 10è ANIVERSARI, FEM DESCOMPTES DEL 10% - 20% i 50%

Del 28 de novembre de 2008 al 31 de gener de 2009

C/ Ciutadans, 11 - GIRONA

110402-948285w

801175-948967V

CAPS DE SETMANA ESQUÍ ANDORRA

Sortida de Girona. Autocar i hotel.

Mesos: Gener, Febrer i Març

C/ BARCELONA, 25 - GIRONA 972 20 25 53

Itaque CANIGU SA